

ਖੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ

ਐਂਡੀ ਕਲੋਰ

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿਚ ਲਗ ਗਿਆ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹਦੇ ਬਜਾਏ ਉਹ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਇਕਾਂਤ 'ਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਜਾੜ ਉਹਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਉਹਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣ ਗਏ (ਮਰਕੁਸ 1: 12, 13)। ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਲੜਾਈ ਭਾਵ ਰੂਹਾਨੀ ਜੰਗ ਸੁਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਲਚਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ 'ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਅੰਦਰੋਂ ਦੁਸ਼ਕਾਮਨਾ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1: 10-12)। ਬੇਸ਼ੱਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਹਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 4: 1-11; ਲੂਕਾ 4: 2-13; ਮਰਕੁਸ 1: 12, 13)।¹ ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਐਨਾ ਸੰਖੇਪ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਇਹ ਉਹਦੀ ਕਲਪਨਾ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਰਕੁਸ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹਨੇ ਜੋੜਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਈ ਬੜੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹਦੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖੀਆਂ ਇਹ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਸਨ।²

ਲੋਭ ਦਾ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਉਹਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਰਕੁਸ 1: 12 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਆਤਮਾ ਝੱਟ ਉਹਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਲੈ ਗਿਆ।' ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਲ³ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸੀ। 'ਸੁਰਗ ਵੱਲੋਂ ਯਰਦਨ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਰਕ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਆਈ ਯਾਨੀ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ।'⁴ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਤਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ ਪਰ ਨਾਸਤਿਕਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਲੂਕਾ 4: 13 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਕੁਝ ਚਿਰ ਤੀਕਰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ।' ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਚੈਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਅਦ 'ਚ

ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕਿਉਂ ਹੋਈ? ਇਹ ਇਲਾਹੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪਵੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਣ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ, ਉਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖ ਸਕੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4: 15; 2: 15-18)। ਭਲਾ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ 'ਤੇ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਆਈ? ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਸਭ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਆਈਆਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਲਚ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਹਰ ਉਹ ਹੀਲਾ ਵਰਤਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਡੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੁਕਾਇਆ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਇਹਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਦੌੜਾਕ ਹੋ ਜੋ ਦੌੜ ਵਿਚ ਕਦੇ ਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ। ਦੌੜ ਮੁੱਕਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਾਰ ਜਾਣ ਦੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਜਿਹਨੇ ਕਦੇ ਹਾਰ ਵੇਖੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਹਨੂੰ ਹਾਰ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਫ਼ਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁਗ ਦੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੀ ਹੈ। ਇਨਸਾਨ ਲਾਲਚ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿਚ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਮ-ਸਰੀਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ; ਲੋਭ-ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਕਾਮਨਾ; ਮੋਹ-ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਘੁਮੰਡ। ਦੂਜੇ ਸਭੇ ਲਾਲਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਬਦਲਵਾਂ ਰੂਪ ਹੀ ਹਨ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਯਾਨੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਹੋਈ।⁵

ਨਾਲੇ ਉਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:8, 9; 2:10)।⁶ ਉਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਉਹਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:7-9)। ਉਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਸਾਡੀ ਖ਼ਾਤਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਹਾ ਯਾਜ਼ਕ ਬਣ ਸਕੇ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4: 15, 16) ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਬਣੇ।

ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁷ 'ਸ਼ੈਤਾਨ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਕੋਈ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਸ਼ੈਤਾਨ' ਲਈ ਮਰਕੁਸ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ 'ਇਬਲੀਸ' ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।'

ਦੂਜਾ, ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਿੱਧ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ? ਉਹਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਲਚਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।^੯

ਤੀਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਦੇ ਲੋਭ ਵਿਚ ਪੈਣਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਲ੍ਹਣਾ ਪਾਉਣੋਂ ਤਾਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।’

ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜਿੱਤਣਾ ਬਨਾਮ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਕੇ ਜਿੱਤਣਾ

ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਈ ਸੀ। ‘ਕਾਮਨਾ’ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਖ਼ਾਹਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।^{੧੦} ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ‘ਸਰੀਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 16) ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਜਾਂ ਉਹਨੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਰਾਤ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਓੜਕ ਉਹਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ। ਤਦ ਪਰਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਰੋਟੀਆਂ ਬਣ ਜਾਣ ਪਰ ਉਹਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਨਿਰ੍ਹਾ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਹਰੇਕ ਵਾਕ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 4: 2-4)।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕੀ ਸਨ? ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਮਨੁੱਖੀ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇਕਾਂਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਥਾਂ ਲੜਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮੈਦਾਨ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਸਮੇਤ ਕਈ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਹਾਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।’

ਇਕ ਹੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਪਹਿਲੇ ਆਦਮ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਬਾਗ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਆਦਮ ਨੇ ਪਾਪ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।’

ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਹਿਲਾ ਲੋਭ ਲੈ ਕੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਰਾਤ ਤਕ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਤੇ ਹੀ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੱਥਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਨਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਛੇਤੀ ਖਾਣਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਖੀਏ ਕਿ ‘ਉਸ ਸੁਝਾਅ ਵਿਚ ਕੀ ਬੁਰਾਈ ਸੀ?’ ਜੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਸੁਭਾਵਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ

ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 20:31)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕੰਡਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:7)। ਇਪਫਰੁਦੀਤੁਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:25-27)। ਤ੍ਰੋਫਿਮੁਸ ਨੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:20)। ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਛੋਟਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਰਥਾਤ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5-7)। ਉਸਨੇ ਲੋਭ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਹੀ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਨਾਲ ਤਕਲੀਫ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਭੁੱਖ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤੜਪ ਨੂੰ ਉਹ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਾਲਚ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਹੈ। ਐਵਰੇਟ ਐਫ਼. ਹੈਰੀਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਅੱਗੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਢਲੀ ਮੰਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਥਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਰੋਟੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਖੂਨ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਕਰ ਕੇ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਈ ਚੇਲਾ ਬਣਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਨਿਰਸੁਆਰਥਪਨ ਦੇ ਬਿਨਾ ਯਿਸੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ 'ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖੋ।' ¹⁰

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ? ਯਿਸੂ 'ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਚਨ ਹੈ' (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:17) ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 8:3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਆਇਤ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਸਿਰਫ਼ 'ਰੋਟੀ' ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਲਈ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੁੰਦਾ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਧਿਆਨ 'ਰੋਟੀ' ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ।

ਖੁਦਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਜ਼ਿੰਤਣਾ ਬਨਾਮ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਜ਼ਿੰਤਣਾ

ਦੂਜਾ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਖ਼ਾਹਿਸ਼ ਇੱਛਾ ਸੀ।¹¹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਘੁਮੰਡ' ਕਿਹਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:16)।

ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੈਕਲ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਡੇਗ ਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ, ਮਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਤਾਅ (ਮੱਤੀ 4:5-7)।

ਦੂਜੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਨ?¹² ਥਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹੈਕਲ ਦਾ ਕਿੰਗਰਾ ਸੀ। 'ਕਿੰਗਰਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਇਦ 'ਹਿੱਸਾ' ਹੈ। ਇਹ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਕਿਦਰੋਨ ਘਾਟੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਖੱਡ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੈਰਾਸੂਟ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਅਰਜ਼ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜ਼ਬੂਰ 91:11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

ਯਿਸੂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਛੇਤੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਿੱਚ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਜ਼ਾਹਿਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਝਟਕੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਇੱਜ਼ਤ ਪਾ ਲੈਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਲੋਭ ਸੀ। ਹੈਕਲ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਲਈ ਇਕ ਬੇਲੋੜੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।¹³

ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਪਰ ਦਿਲ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ ਦੀ ਇਕ

ਹੋਰ ਆਇਤ 6: 16 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਭ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ: ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਆਇਤ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ ਦੀ ਆਇਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਮਾਇਤ ਲੱਭਣਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਂਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਵਾਰ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਕ ਘਟਨਾ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਹੈ ਉਹ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਖੁਦਾ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਯੋਗ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਬਣਾਈ।

ਸਮਝੋਤਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿੱਤਣਾ ਬਨਾਮ ਸਲੀਬ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿੱਤਣਾ

ਯਿਸੂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੌਲਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੋਈ।¹⁴ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ‘‘ਨੇਤਰਾਂ ਦੀ ਕਾਮਨਾ’’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 16) ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਡੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਲੌ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਝੁਕ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ। ਤਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਚੱਲਿਆ ਜਾ! ਕਿਉਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਅਤੇ ਓਸੇ ਇਕੱਲੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ (ਮੱਤੀ 4: 8-10)।

ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕੀ ਸਨ? ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ (ਲੂਕਾ ਮੁਤਾਬਕ ‘‘ਇਕ ਪਲ ਵਿਚ’’) ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਯਿਸੂ ਝੁਕ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਜਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਸਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਬਲਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਬਾਗ਼-ਏ-ਅਦਨ ਵਿਚ ਹੱਫ਼ਾ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਾਂਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਰਛ ਦਾ ਫਲ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

ਉਹਦਾ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਭਲਾਈ ਨਿੱਕਲ ਸਕੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਫਤਹਿ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ। ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਿਜਦਾ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਸੋਚ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜੇ ਬਗ਼ੈਰ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਫਤਹਿ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।' ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ. ਓਸਵਲਡ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ,

ਯਿਸੂ ਸਚਮੁਚ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਇਹ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ... ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਰੱਖੀ।¹⁵

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਕਿਵੇਂ ਪਾਈ ਸੀ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਸਿਜਦਾ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 4: 10)। ਉਸਨੇ ਫੇਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6: 13 ਦੁਹਰਾਇਆ। ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਫਤਹਿ ਪਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਉਲਟ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਇਕ ਰੂਹਾਨੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਰਾਹ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਫਤਹਿ ਪਾਉਣਾ ਚੁਣਿਆ।

ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਫਤਹਿ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਗ਼ਲਤੀ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸੱਚਮੁਚ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਰਵਾਇਤ ਮੁਤਾਬਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਕੁਰੰਟਨੀਆਂ ਪਹਾੜ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਰਦਨ ਘਾਟੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਰਦਨ ਅਤੇ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਮੀਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲੂਕਾ ਦੀ ਗੱਲ 'ਯਰਦਨ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ' ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ... ਯਰੀਹੋ ਤੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਹ ਨੂੰ ਖੂਨੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਾਹ ਵਿਚ ਲੁਟੇਰੇ ਹਮਲੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਰਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਯਿਸੂ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤਕ, ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਯਰਦਨ ਘਾਟੀ ਦੇ ਮੋਆਬ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤਕ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਹਰਮੋਨ ਤਕ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। 'ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ' ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਮਾਰਗ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ (ਜੇ. ਡਬਲਯੂ.

ਸੈਫਰਡ, *ਦਿ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਆਫ ਦ ਗੋਸਪਲਜ਼* [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1939], 73.)² ਜੇ. ਓਸਵਲਡ ਸੈਂਡਰਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੰਨਗੀ ਹੀ ਸਨ। ਉਹਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਰਾਤਾਂ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਓੜਕ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ' (ਮੱਤੀ 4:2) ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਲਗਦੇ ਹਨ। 'ਪੂਰੇ ਚਾਲੀ ਦਿਲ ਉਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਐਨਾ ਕੁ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਖਾਣਾ ਭੁੱਲ ਹੀ ਗਿਆ। ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ਕਿਤੇ ਉਹਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਂਡਰਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਨਾ ਕਰ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਵੇਖੋ ਜੇ. ਓਸਵਲਡ ਸੈਂਡਰਸ, *ਦਿ ਇਨਕੰਪੇਅਰੇਬਲ ਕ੍ਰਾਈਸਟ* (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1952), 58. ਡੋਨਲਡ ਗੁਥਰੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਰਾਹ ਹਨ' (ਡੋਨਲਡ ਗੁਥਰੀ *ਏ ਸ਼ੋਰਟਰ ਲਾਈਫ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ* [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜ਼ੈਂਡਰਵਨ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1970], 81.)³ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਵਰਤਦਿਆਂ 'desert' ਜਾਂ 'wilderness' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਇਹਨੂੰ ਰੇਤ ਦਾ ਢੇਰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਹਦੇ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਉਜਾੜ' ਨੂੰ ਆਮ ਵਸੋਥੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਫ਼ਾਸਲੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 1:35)।⁴ ਸੈਂਡਰਸ, 57. ਸੈਂਡਰਸ, 58. ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ! 'ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ, ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੰਜਾ ਜਾਂ ਕਾਂਟਾ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਉਹਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮੌਕਾ ਸੀ।⁵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਫ਼ਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਮਦ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।⁶ ਸੈਂਡਰਸ, 58. ⁷ ਐਵਰੈੱਟ ਐੱਫ਼. ਹੈਰੀਸਨ, *ਏ ਸ਼ੋਰਟਰ ਲਾਈਫ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1968), 87.

⁸ ਸੈਂਡਰਸ, 59. ⁹ ਮੱਤੀ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਤੀਜੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਹੈ। ¹⁰ ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਐਂਡ ਫ਼ਿਲਿਪ ਵਾਈ ਪੈਂਡਲਟਨ, *ਦਿ ਫੋਰਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲ* (ਸਿੰਸਿਨਾਟੀ, ਓਹੀਓ: ਦਿ ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਫ਼ਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ), 96. ¹¹ ਸੈਂਡਰਸ, 60. ¹² ਉਹੀ।